

חוק לתיקון פקודת המכס (מס' 15), התשנ"ח-1997*

1. בפקודת המכס' (להלן - הפקודה), במקום סעיפים 129 עד 133 יבוא:
"הגדרות ופרשנות 129. בסעיפים 129 עד 134 א -

החלפת סעיפים
129 עד 133

"טובין מוערכים" - הטובין שיש לקבוע את ערכם לצורך מכס;

"טובין זהים" - טובין זההים לטובין המוערכים מכל בחינה שהיא, לרבות במאפייניהם הפיסיים, כאיכותם ובמוניטין שלהם, ובלבד שיוצרו באותה מדינה שבה יוצרו הטובין המוערכים; לענין זה -

(1) הבדלים צורניים מזעריים לא יפסלו טובין המקיימים את תנאי ההגדרה, בכל מובן אחר, מלהיחשב זהים;

(2) לא יראו טובין הכוללים מרכיב ישראלי כטובין זהים;

"טובין דומים" - טובין, אשר אף שאינם זהים לחלוטין לטובין המוערכים, נתקיימו בהם כל אלה:

(1) הם יוצרו באותה מדינה שבה יוצרו הטובין המוערכים;

(2) הם בעלי מאפיינים דומים לטובין המוערכים ועשויים מחומרים דומים, המאפשרים להם תיפקוד דומה וחלופיות מבחינה מסחרית;

(3) הם אינם כוללים מרכיב ישראלי;

לענין קביעת הדמיון לטובין המוערכים יובאו בחשבון, בין היתר, איכות, מוניטין וסימן מסחרי;

"מרכיב ישראלי" - הנדסה, פיתוח, עבודת אמנות, עבודת עיצוב, תכניות או סקיצות, שנעשו בישראל;

"ייצור" - לרבות גידול וכריה;

"מישור מסחרי" - סיטונות, קימעונות, מכירה באמצעות סוכן בלעדי, וכיוצא באלה;

"יחסים מיוחדים" -

(1) יחסים בין צדדים לעסקת ייבוא שמתקיים בהם לפחות אחד מאלה -

(א) אחד מהצדדים לעסקה הוא נושא משרה בעסקו של האחר; לענין זה, "נושא משרה" - דירקטור, מנהל כללי, מנהל עסקים ראשי, משנה למנהל כללי, סגן מנהל כללי, מנהל אחר הכפוף במישרין למנהל הכללי, וכל ממלא תפקיד כאמור בחברה אף אם תוארו שונה;

(ב) הצדדים לעסקה מוכרים על פי דין כשותפים לעסקים;

(ג) הצדדים לעסקה הם עובד ומעביד;

(ד) אדם כלשהו הוא בעלים, שולט או מחזיק, בחמישה אחוזים או יותר מזכויות ההצבעה או מהמניות בכל אחד מהצדדים לעסקה, במישרין או בעקיפין;

* נתקבל בכנסת ביום י"ז בכסלו התשנ"ח (16 בדצמבר 1997); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בהצעות חוק 2627, מיום י"ח בסיון התשנ"ז (23 ביוני 1997), עמ' 370.
1 דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 3, עמ' 39; ס"ח התשנ"ו, עמ' 145.

(ה) אחד מהצדדים לעסקה שולט באחר, במישרין או בעקיפין;

(ו) הצדדים לעסקה נשלטים בידי צד שלישי, במישרין או בעקיפין;

(ז) הצדדים לעסקה שולטים ביחד בצד שלישי, במישרין או בעקיפין;

(ח) הצדדים לעסקה הם קרובי משפחה; לענין זה, "קרוב משפחה" – בן זוג, אח, אחות, הורה, הורי הורה, הורה של בן-הזוג, צאצא, צאצא של בן-הזוג, ובן-זוגו של כל אחד מאלה;

(2) לענין הגדרה זו יראו אדם כשולט באחר כאשר הוא מצוי בעמדה חוקית או מעשית המאפשרת לו להגביל או לכונן את פעילותו;

(3) סוכן בלעדי, מפיץ בלעדי או בעל זכיון בלעדי, בעסקו של אחר, היא תיאור היחסים ביניהם אשר יהא, יראו כאילו מתקיימים ביניהם יחסים מיוחדים רק אם מתקיים לגביהם לפחות אחד התנאים שבפסקה (1):

"שימוש עצמי" – אחד מאלה:

(1) שימוש בטובין שייבא יחיד לצרכיו או לצורכי בני ביתו;

(2) נתינה במתנה של טובין שייבא יחיד, לצרכיו או לצורכי בני ביתו של יחיד אחר;

"שימוש מסחרי" – שימוש שאינו שימוש עצמי.

130. ערכם של טובין מוערכים ייקבע כלהלן –

(1) לפי ערך עסקה שבה נרכשו, מחושב לפי הוראות סעיף 132;

(2) בהעדר אפשרות לקבוע את ערך הטובין המוערכים כאמור בפסקה (1) – לפי ערך עסקה שבה נרכשו טובין זהים, מחושב לפי הוראות סעיפים 133 א ו-133ג;

(3) בהעדר אפשרות לקבוע את ערך הטובין המוערכים כאמור בפסקה (2) – לפי ערך עסקה שבה נרכשו טובין דומים, מחושב לפי הוראות סעיפים 133 ב ו-133ג;

(4) בהעדר אפשרות לקבוע את ערך הטובין המוערכים כאמור בפסקה (3) – לפי מחיר מכירה בישראל, מחושב לפי הוראות טעיף 133ד;

(5) בהעדר אפשרות לקבוע את ערך הטובין המוערכים כאמור בפסקה (4) – לפי ערך מחושב, בהתאם להוראות סעיף 133ה;

(6) בהעדר אפשרות לקבוע את ערך הטובין המוערכים לפי פסקה (3), ועל אף שניתן לקבוע את ערך הטובין לפי הוראות פסקה (4) – לפי הוראות פסקה (5) תחילה, וזאת בהתאם לבקשת היבואן ובאישור גובה המכס;

דרכי קביעת
ערכם של
טובין מוערכים

(7) בהעדר אפשרות לקבוע את ערך הטובין המוערכים כאמור בפסקאות (1) עד (6) – לפי הוראות סעיף 133.

131. (א) ערכם של טובין מוערכים שחלפה שנה משעת ייבואם כאמור בסעיף 144 בטרם נפרדו מפיקוח רשות המכס, ייקבע לפי הוראות סעיף 130 החל מהוראת פסקה (2), והוראת פסקה (1) לא תחול.

(ב) על אף הוראות סעיף קטן (א) רשאי המנהל, על פי בקשת היבואן ומנימוקים שיירשמו, להורות כי ערכם של טובין כמשמעותם בסעיף קטן (א) ייקבע לפי הוראות סעיף 130, החל בהוראת פסקה (1).

132. (א) ערך עסקה הוא המחיר ששולם או שיש לשלמו בעד הטובין, בעת מכירתם לשם ייצוא לישראל (להלן – מחיר העסקה), בתוספת ההוצאות והסכומים המפורטים בסעיף 133, ובלבד שהתקיימו כל התנאים המנויים בסעיף קטן (ב).

ערך עסקה

(ב) ערך עסקה ייקבע לפי סעיף קטן (א) רק בהתקיים כל אלה:

(1) אין הגבלות באשר למכירת הטובין או לשימוש בהם בידי היבואן, למעט –

(א) הגבלות המוטלות או הנדרשות בישראל על פי דין;

(ב) הגבלות לגבי האזורים הגאוגרפיים שבהם מותר למכור את הטובין;

(ג) הגבלות שאינן משפיעות באופן משמעותי על ערך הטובין;

(2) מכירת הטובין או מחירם אינם כפופים לתנאי או לתמורה כלשהם שלא ניתן לאמוד את ערכם לצורך קביעת ערך הטובין;

(3) לא ניתן ליחס למוכר הטובין, בין במישרין ובין בעקיפין, כל חלק בתקבולים הצפויים ממכירת הטובין או משימוש בהם על ידי היבואן, למעט ההוצאות והסכומים המפורטים בסעיף 133, אם אינם כלולים במחיר העסקה מלכתחילה;

(4) (א) אין יחסים מיוחדים בין המוכר ליבואן;

(ב) היו יחסים מיוחדים בין המוכר ליבואן – ערך העסקה לא הושפע מאותם יחסים; לעניין זה, יראו את ערך העסקה כאילו לא הושפע מיחסים מיוחדים אם הוכיח היבואן שערך העסקה קרוב, ככל האפשר, לאחד מהערכים המפורטים להלן –

(1) ערך העסקה במכירתם לייצוא לישראל של טובין זהים או דומים, ליבואנים שאין ביניהם לבין המוכר יחסים מיוחדים;

(2) ערך טובין זהים או דומים שנקבע לפי הוראות סעיף 133;

(3) ערך טובין זהים או דומים שנקבע לפי הוראות סעיף 133ה;

(ג) סבר המנהל כי ערך העסקה הושפע מיחסים מיוחדים, יודיע על כך ליבואן ויתן לו הזדמנות להשמיע בפניו את טענותיו.

(ג) עסקה שלא מתקיים לגביה אחד התנאים האמורים בסעיף קטן (ב) לא תשמש לקביעת ערכם של טובין לפי סעיף 130.

(ד) בקביעת ערך עסקה לא תובא בחשבון ריבית על פי הסדרי מימון שעשה היבואן בקשר לייבוא הטובין, אם נתקיימו כל אלה:

(1) דמי הריבית נפרדים ממחיר העסקה;

(2) הסדרי המימון נעשו בכתב;

(3) היבואן הוכיח, אם נדרש לעשות זאת, שהטובין אכן נמכרים במחיר שהוצהר עליו כמחיר העסקה וכי שער הריבית המוצהר אינו עולה על הרמה המקובלת בעסקאות דומות במדינה שבה ניתן המימון, בעת שנעשה הסדר המימון.

(ה) הנחות במחיר טובין שיינתנו לאחר פרייתם מפיקוח רשות המכס, לא יובאו בחשבון לעניין קביעת ערך העסקה של אותם טובין.

133. (א) לצורך קביעת ערך העסקה כאמור בסעיף 132, ייוספו למחיר העסקה אך ורק ההוצאות והסכומים המפורטים להלן, אם אינם כלולים בו מלכתחילה, כשהם מחושבים על יסוד נתונים אובייקטיביים הניתן לאומדן -

התוספות למחיר העסקה לעניין קביעת ערך העסקה

(1) ההוצאות ששילם הקונה או שעליו לשלמן הקשורות בקניית הטובין כלהלן -

(א) עמלות ודמי תיווך למעט עמלות קניה; לעניין זה, "עמלות קניה" - תשלומים שמשלם היבואן לסוכנו תמורת שירותי הייצוג בקניית הטובין שהסוכן מעניק לו בחוץ לארץ;

(ב) עלות כלי הקיבול הנחשבים לעניין המכס כחלק בלתי נפרד מהטובין;

(ג) עלות האריזה לרבות עלות העבודה ועלות חומרי האריזה;

(2) הערך היחסי של השירותים ואמצעי הייצור המפורטים להלן, שסיפק היבואן, במישרין או בעקיפין, ללא תמורה או במחיר מוזל, בקשר לייצורם ולמכירתם לייצוא של הטובין -

(א) חומרים, מרכיבים, חלקים ופריטים דומים, הכלולים בטובין;

(ב) כלים, תבניות ופריטים דומים, ששימשו בייצור הטובין;

(ג) חומרים שנצרכו והתכלו בייצור הטובין;

- (ד) הנרסה, פיתוח, עבודת אמנות, עבודת עיצוב תכניות וסקיצות, שנעשו מחוץ לישראל, ונדרשו בייצור הטובין;
- (3) תמלוגים ודמי רשיון המתייחסים לטובין, שהיבואן חייב בתשלומם, במישרין או בעקיפין, כתנאי למכירת הטובין בישראל על ידו;
- (4) ערכו של כל חלק שניתן ליחסו למוכר, במישרין או בעקיפין, בתקבולים הצפויים מכל מכירה של הטובין או משימוש בהם, שבוצעו לאחר מכירתם לייצוא לישראל;
- (5) העלויות שלהלן הכרוכות בהבאת הטובין לנמל הייבוא או למקום הייבוא -

(א) עלות ההובלה של הטובין לנמל הייבוא או למקום הייבוא;

(ב) תשלומים עבור טעינה, פריקה וטיפול, הקשורים בהובלת הטובין לנמל הייבוא או למקום הייבוא, ובכלל זה אגרות סבלות, אגרות סוורות ואגרות רציף;

(ג) עלות הביטוח.

(ב) בהעדר נתונים אובייקטיביים הניתנים לאומדן לצורך חישוב הוצאה או סכום כלשהם מן המפורטים בסעיף קטן (א), שהוצאו במסגרת עסקה, לא תשמש העסקה האמורה לקביעת ערכם של טובין לפי סעיף 130.

133א. לעניין סעיף 130(2) -

- (1) ערך עסקה שבה נרכשו טובין זהים יחושב לפי הוראות סעיף 132;
- (2) עסקה שבה נרכשו טובין זהים תשמש לקביעת ערכם של הטובין המוערכים אם נתקיימו כל אלה:

(א) הטובין הזהים יוצאו לישראל באותה עת שבה יוצאו הטובין המוערכים, או בסמוך לאותה עת;

(ב) העסקה שבה נרכשו הטובין הזהים התבצעה באותו מישור מסחרי שבו התבצעה העסקה בטובין המוערכים ובכמויות דומות; בהעדר עסקה כאמור - עסקה שבה נרכשו טובין זהים במישור מסחרי שונה מהמישור המסחרי שבו נרכשו הטובין המוערכים או בכמויות שונות, ובלבד שההבדלים שניתן ליחסם למישור המסחרי או לכמויות נלקחו בחשבון לצורך התאמת ערך העסקה; ההתאמה תבסס על ראיות מוכחות המצביעות באופן ברור על סבירות ההערכה ודיוקה.

133ב. לעניין סעיף 130(3) -

- (1) ערך עסקה שבה נרכשו טובין דומים יחושב לפי הוראות סעיף 132;

ערך עסקה
שבה נרכשו
טובין זהים

ערך עסקה
שבה נרכשו
טובין דומים

(2) עסקה שבה נרכשו טובין דומים תשמש לקביעת ערכם של הטובין המוערכים אם נתקיימו כל אלה:

(א) הטובין הדומים יוצאו לישראל באותה עת שבה יוצאו הטובין המוערכים, או בסמוך לאותה עת;

(ב) העסקה שבה נרכשו הטובין הדומים התבצעה באותו מישור מסחרי שבו התבצעה העסקה בטובין המוערכים ובכמויות דומות; בהעדר עסקה כאמור – עסקה שבה נרכשו טובין דומים במישור מסחרי שונה מהמישור המסחרי שבו נרכשו הטובין המוערכים או בכמויות שונות, ובלבד שההבדלים שניתן ליחסם למישור המסחרי או לכמויות, נלקחו בחשבון לצורך התאמת ערך העסקה; ההתאמה תתבסס על ראיות מוכחות המצביעות באופן ברור על סבירות ההערכה ודיוקה.

133ג. לעניין סעיף 130(2) ו- (3) –

(1) נמצא יותר מערך עסקה אחד של טובין זהים או טובין דומים, לפי העניין, שמתקיימות לגביהם הוראות סעיפים 129 עד 133ט, ייקבע ערך הטובין המוערכים לפי הנמוך מבין הערכים שנמצאו;

(2) במקרים שבהם ההוצאות המפורטות בסעיף 133(א5) נכללות בערך העסקה, תתבצע התאמה, לשם התחשבות בהבדלים משמעותיים בהוצאות האמורות, הנובעים מהבדלים במרחק או באופן ההובלה, בין ערך העסקה של הטובין הזוהים או הדומים, לפי העניין, לבין ערך העסקה של הטובין המוערכים.

133ד. לעניין סעיף 130(4) –

(1) באין אפשרות לקבוע את ערך הטובין המוערכים לפי סעיף 130(1) עד (3), וטובין זהים או דומים לטובין המוערכים נמכרים בישראל באותו מצב שבו יובאו – יחושב ערך הטובין המוערכים לפי סעיף זה, בהתבסס על המחיר ליחידה שבו נמכרים הטובין הזוהים או הדומים לראשונה לאחר הייבוא, בכמות המצרפית הגדולה ביותר, בעת ייבוא הטובין המוערכים או בסמוך לכך, לבני אדם שאין יחסים מיוחדים ביניהם לבין המוכר בישראל, בניכוי סכומים אלה:

(א) העמלות המשתלמות בדרך כלל או שהוסכם לשלמן, או התוספות שנהוג בדרך כלל להוסיפן בחישוב הרווח, והוצאות כלליות, בקשר עם מכירות של טובין מיובאים באותה רמה או מאותו סוג בישראל;

(ב) ההוצאות הרגילות של הובלה וביטוח והוצאות נלוות, הנוצרות בדרך כלל בישראל;

(ג) עלויות הכרוכות בהבאת הטובין לנמל הייבוא או למקום הייבוא, כמפורט בסעיף 133(א5);

(ד) מכס ומסים אחרים שיש לשלם בישראל עקב ייבוא הטובין או מכירתם;

כללים לקביעת ערך עסקה של טובין זהים או דומים

קביעת ערך טובין על פי מחיר מכירה בישראל

(2) לא נמכרו טובין זהים או דומים בעת ייבוא הטובין המוערכים או בסמוך לכך – יחושב ערך הטובין המוערכים כאמור בפסקה (1), אך בהתבסס על המחיר ליחידה שבו נמכרים הטובין הזהים או הדומים בישראל באותו מצב שבו יובאו, במועד הקרוב ביותר לאחר ייבוא הטובין המוערכים, ובלבד שטרם חלפו 90 ימים ממועד הייבוא של הטובין המוערכים;

(3) לא נמכרים טובין זהים או דומים בישראל באותו מצב שבו יובאו – יחושב ערך הטובין המוערכים, אם ביקש זאת היבואן, כאמור בפסקה (1), אך בהתבסס על המחיר ליחידה שבו נמכרים הטובין האמורים לאחר עיבוד נוסף, בכמות המצרפית הגדולה ביותר, לקונה בישראל שאין בינו ובין המוכר בישראל יחסים מיוחדים, תוך ניכוי הערך המוסף הנובע מהעיבוד האמור; הערך המוסף יחושב על בסיס נתונים אובייקטיביים הניתנים לאומדן;

(4) מכירה בישראל של טובין זהים או דומים, לאדם שסיפק, במישרין או בעקיפין, ללא תמורה או במחיר מוזל, אחד מן המרכיבים המפורטים בסעיף 133(א2), לשימוש בקשר עם ייצורם ומכירתם לייצוא של הטובין האמורים, לא תשמש לקביעת ערכם של טובין מוערכים לפי סעיף זה.

1133ה. לעניין סעיף 130(5) –

קביעת ערך מחושב

(1) ערכם של הטובין המוערכים ייקבע לפי ערך מחושב שהוא סך כל הערכים שלהלן:

(א) עלותם או ערכם של חומרים וייצור או כל עיבוד אחר, המשמשים בייצורם של הטובין המוערכים, לרבות עלות המרכיבים המפורטים בסעיף 133(א1), בפסקאות משנה (ב) ו-(ג);

(ב) סכום השווה לרווחים ולהוצאות הכלליות שיש בדרך כלל במכירות של טובין ברמתם או מסוגם של הטובין המוערכים, הנעשות בידי יצרנים במדינת הייצוא לשם ייצוא לישראל;

(ג) העלויות הכרוכות בהבאת הטובין המוערכים לנמל הייבוא או למקום הייבוא כמפורט בסעיף 133(א5);

(2) אדם שאינו תושב ישראל, לא יחויב להמציא חשבונות, רשומות או מסמכים אחרים, לשם בדיקה, ולא יחויב להתיר גישה אליהם, לצורך קביעת ערך מחושב; ואולם, המנהל רשאי לאמת במדינה אחרת מידע שסיפק יצרן טובין, לשם קביעת ערך מחושב, בהסכמת אותו יצרן, לאחר מתן הודעה מוקדמת ראויה לרשות המוסמכת במדינתו של היצרן, ומשלא התנגדה הרשות האמורה תוך זמן סביר.

1133ה. לעניין סעיף 130(7) –

קביעת ערך במקרים אחרים

(1) באין אפשרות לקבוע את ערך הטובין המוערכים לפי סעיף 130(1) עד (6) – ייקבע ערכם תוך שימוש באמצעים סבירים העולים בקנה אחד עם העקרונות וההוראות שנקבעו בהסכם גאט'ט, משנת

1994 ובהסכם דברר יישום סעיף VII להסכם גאט"ט, משנת 1994,²
כפי שבאו לידי ביטוי בסעיפים 129 עד 133ט;
(2) ערך הטובין המוערכים לפי סעיף זה לא ייקבע על יסוד אחד
מאלה:

- (א) המחיר לצרכן של טובין מייצור מקומי;
(ב) שיטה המורה על קביעת ערך למטרות מכס לפי הגבוה
משני ערכים נתונים;
(ג) מחירים של הטובין בשוק המקומי במדינת הייצוא;
(ד) עלות הייצור, למעט ערך מחושב שנקבע לטובין זהים או
לטובין דומים לפי סעיף 133, ולעניין זה, יראו טובין כטובין
זהים או כטובין דומים אף אם לא יוצרו באותה מדינה;
(ה) מחירים של הטובין לייצוא אל מדינה שאינה מדינת
ישראל;
(ו) ערך מינימלי למטרות מכס;
(ז) ערכים שרירותיים או פיקטיביים;

(3) מבלי לגרוע מהוראות פסקה (1), רשאי המנהל, לשם יישום
הוראות סעיף זה, להיעזר בשיטות הערכת הטובין המפורטות בסעיף
130 גם אם לא ניתן למלא אחר כל תנאיהן.

1133. ערכם של טובין שניזוקו לפני פדייתם מפיקוח רשות המכס ייקבע
לפי שיטות ההערכה הקבועות בסעיף 130, תוך התחשבות בירידת ערך
הטובין המוערכים כתוצאה מן הנזק; נקבע ערכם של טובין שניזוקו לפי
הוראות סעיף זה, לא יחולו לגביהם הוראות סעיף 150(1).

קביעת ערך
של טובין
שניזוקו לפני
פדייתם

1133ח. המנהל ימסור ליבואן הודעה בכתב על ערך הטובין שנקבע לפי
הוראות סעיפים 130 עד 1133, לפני העניין, ועל השיטה שלפיה נקבע הערך
האמור; לבקשת היבואן, ימסור לו המנהל בכתב גם את פירוט החישוב.

מסירת פירוט
חשבון ליבואן

1133ט. הוראות סעיפים 129 עד 1133ח יחולו רק לגבי טובין שיובאו
לשימוש מסחרי.³

תחולה לגבי
טובין שיובאו
לשימוש מסחרי

תיקון סעיף 134

2. בסעיף 134(א) לפקודה, במקום "133" יבוא "1133ט".

הוספת סעיף 134א

3. אחרי סעיף 134 לפקודה יבוא:

1134א. ערכם של טובין שיובאו לשימוש עצמי, בין במטען נלווה ובין
בדרך אחרת, יחושב בהתאם לתקנות שיקבע שר האוצר, באישור ועדת
הכספים של הכנסת.⁴

"ערך טובין
שיובאו לשימוש
עצמי

תיקון חוק
מס קניה - מס' 13

4. בחוק מס קניה (טובין ושירותים), התשי"ב-1952,⁵ בסעיף 4ב, בכל מקום, במקום
"בסעיף 130" יבוא "בסעיפים 129 עד 1134א, לפי העניין".

² ההסכמים מופקדים במשרדי אגף המכס ומע"מ, וכל אדם רשאי לעיין בהם.
³ ס"ח התשי"ב, עמ' 344.

5. בחוק מס ערך מוסף, התשל"ו-1975⁴ -

- (1) בסעיף 11(א), במקום "בסעיף 130" יבוא "בסעיפים 129 עד 134 לפי העניין";
(2) בסעיף 30(א), בפסקה (5) ובפסקה (6)(ב), במקום "מהמחיר המקובל לפי סעיף 131 לפקודת המכס" יבוא "מערך הטובין שנקבע כאמור בסעיפים 129 עד 133 לפקודת המכס, לפי העניין".

6. תחילתו של חוק זה ביום ג' בטבת התשנ"ח (1 בינואר 1998). תחילה

יעקב נאמן
שר האוצר

בנימין נתניהו
ראש הממשלה

דן תיכון
יושב ראש הכנסת

עזר ויצמן
נשיא המדינה

⁴ ס"ח התשל"ו, עמ' 52.

חוק מס שבח מקרקעין (תיקון מס' 41), התשנ"ח-1997*

1. הוספת סעיף 79א בחוק מס שבח מקרקעין, התשכ"ג-1963¹ (להלן - החוק העיקרי), אחרי סעיף 79 יבוא:

79א. נעשתה שומה לפי מיטב השפיטה לפי סעיפים 78 או 79, יפרט המנהל, בנוסף לנימוקים לאי קבלת ההצהרה או השומה העצמית, את הדרך שלפיה נעשתה השומה.²
הנמקה במיטב השפיטה

2. בסעיף 87 לחוק העיקרי -

(1) האמור בו יסומן "(א)" ובו, בסופו יבוא "תוך שנה מיום שקיבל את הודעת ההשגה או תוך שלושים ימים מיום שאישר כי המשיג המציא את כל המסמכים והפרטים שנדרש להמציאם, לפי המאוחר; לא השיב המנהל למשיג במהלך תקופה זו, יראו את ההשגה כאילו התקבלה";

(2) אחרי סעיף קטן (א) יבוא:

"(ב) לא יחליט המנהל לרחות את ההשגה, כולה או מקצתה, מבלי שניתנה למשיג הזדמנות סבירה להשמיע טענותיו, אם ביקש זאת המשיג בהודעת ההשגה".

3. אחרי סעיף 87 לחוק העיקרי יבוא:

"החלטה בהשגה 87א. מי שערך את השומה לא יחליט בהשגה עליה".

* נחקל בכנסת ביום י"ז בכסלו התשנ"ח (16 בדצמבר 1997); הצעת החוק ודברי הסבר פורטמו בהצעות חוק 2587, מיום י"ז באדר א' התשנ"ז (24 בפברואר 1997), עמ' 190.
¹ ס"ח התשכ"ג, עמ' 15; התשל"ו, עמ' 201; התשנ"ח, עמ' 10.